

A KURSALA TEREM, EGY KIÁLLÍTÓTÉR ANDALÚZIÁBAN

Fordította Ádám Anikó

Ha az andalúziai Cadíz városában járunk, a tengerpart hosszú sétára invitál minket. Napközben, vagy este, amikor lemegy a nap, elkápráztatja szemünket az intenzív fény, az óceánban fürdő fehér város és a természet tiszta színei. Az úgymond egzotikus déli tájak látványa előhívja emlékezetünkben a kliséket, muszáj fotókat készítenünk a családi album számára, és amatőr etnográfusként rövid kis riportokat fabrikálunk. De ha kitaróak vagyunk, felfedezhetünk az egyetem egyik épületében megbújva egy kis kiállítótermet, amely a spanyol és nemzetközi kortárs fotográfia alkotásainak ad otthont. A Kursala teremről van szó. Ahogy belépünk, a 2007-ben indított program alkotásainak láttán megcsap minket az újdonság szele. Ekkoriban a Cadízi Egyetem (UCA), a földrajzi és kulturális periférián található kisvárosban, fényévekre a divatos művészeti központoktól, kockázatos kulturális vállalkozásba fogott. A kicsi és egyre csökkenő költségvetésből létrehozott kiállításokat a kezdetektől Jesús Micó, művész, tanár és kurátor szervezte. Eleinte hagyományos módon a feltörekvő és befutott művészek kiállításait és katalógusait láthatta a közönség, majd Jesús Mico elhatározta, hogy merészebb távlatok felé indul, amelyek nem kecsegtettek könnyű és azonnali eredménnyel. Hosszú távra tervezett, sietség nélkül kitartóan és szenvedélyesen. A vállalkozás sikerességét a különleges kiadványokra építette.

Minden évben hat fiatal spanyol fotográfus válogatnak ki munkáik vizuális és koncepcuális értékei alapján. A művészek ezután egyszerre építik fel a hat héten át látható

kiállítást és készítik el a *Kursala Füzetek* (*Cuadernos de la Kursala*) címmel publikált fotókönyvet. Messzire kerültünk tehát a hagyományos kiállítási katalógusoktól, amelyek nem sokban különböznek egymástól és a falakon látható művek transzpozíciói csupán. A Kursala teremben minden más. A fotókönyv nem a kiállításához kapcsolódik, olyan, mint egy útlevel a kortárs spanyol művészvilágba vezető úton, lehetőség, hogy a fiatal művészeket megismerje a szakma. Minden művész maga tervezi meg a könyv formáját és hozza létre a tartalmát. Jesús Mico szerint olyan sajátos kiadványról van szó, amely konceptuálisan és koherens módon kapcsolódik a fotográfiai projekthez, vagyis egyfajta „művészkönyvről” beszélhetünk, amely önmagában is egy könyvformájú műalkotás: fotókönyv fotókkal, grafikával, tipográfiával, különleges papíron, finom kidolgozású borítóval, egyedi oldalszámokkal, és magas minőségű nyomtatásban. Minden egyes fotókönyv különálló tárgy, amelynek különböző a formája, egyéni esztétika és tervezés alapján készült, tehát tökéletesen ellentmond annak, amiről felismerhetnénk egy homogén külsejű sorozatot. Jesús Mico inkább heterogén, bár formailag, tematikusan és konceptuálisan egységes független könyveket ad ki, amelyek ugyanakkor a teremben rendezett kiállításokhoz kapcsolódtak. A könyvek alakja, valamint (tapintható és vizuális) fizikai külseje egyedi, ugyanakkor a belső oldalak koherens módon mutatják be fotókat. A *Kursala Füzetek* sorozat végül mintegy 60 kiadványból, kiváló írók, kiadói szakemberek, képzőművészek és

fotóművészek munkáiból álló galaxissá nőtt. A „Kursala szellemiség” szerint mindenki demokratikus módon hozzáférhet a Füzetekhez. A szerkesztők szerint az érdeklődők könnyedén, ingyen és legálisan tölthetik le pdf formátumban a kész köteteket a Cadízi Egyetem weboldaláról. Az ötvenedik szám, amelynek az *L* címet adták, egyfajta összefoglalása volt az eddigieknek; az elmúlt évek legjelentősebb közreműködő művészei közül öt szerző mutatkozott be újra: Cristina de Middel, Ricardo Cases, Simona Rota, Aleix Plademunt és Juan Valbuena. A *Kursala Füzetek* több díjat is kapott a szakmai találkozók alkalmával. 2017-ben Nicolás Janowski kapta meg Mexikóban a Legjobb Latin-amerikai Fotókönyv díját a *Fin del Mundo* című könyvéért. Korábban, 2014-ben, a Festival International PhotoEspaña alkalmával adták át Simona Rotának a Legjobb Spanyol Fotográfiai Könyv díjat az *Ostalgia* című munkájáért. És ugyancsak 2014-ben nyújtotta át a zsűri a Premios Graffica díjat az egész sorozatnak, amely „merészen, szabadon és új nyelven szól a fotográfusról”, sőt minden egyes füzet a piac normáitól eltávolodva újra és újra felvállalja a veszélyt azzal, hogy megújítja a fotográfiai narratívát. A zsűri ezzel a fiatal fotográfusok munkáinak a terjesztését is jutalmazza, hiszen a *Kursala Füzetek* nélkül a művészek még sokáig nem tudtak volna rivaldafénybe kerülni.

Cím: Kursala Terem, Edificio Constitución 1812 de Cádiz, Avenida Gómez Ulla, Cádiz, Spanyolország. A terem az egyetem időbeosztása szerint tart nyitva. Hétfvégén, valamint a karácsonyi és húsvéti ünnepek alatt és 08.ban zárva tart. A *Kursala Füzetek* letölthetők a Cadízi Egyetem honlapjáról:
<http://extension.uca.es/creacion-catalogo-exposiciones/>